

"Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan." 1.Tess.5:9-10

Tiedämme vihan olevan rakkauden vastakohta. Jumala on rakkaus, Hänellä on hyvä tahto, rauhan, eikä turmion ajatukset ihmisistä. Hän osoittaa armoansa katuvalle ja Hänen puoleensa kääntyvälle ihmiselle, - ja nyt olisi tarkoituksellista, että tulisimme osalliseksi tästä jumaliseen luonnosta.

Paavali kirjoitti siis seurakunnille, opettaen uskovia käsittelemään ihmillisiä tuntemuksiaan ja taipumuksiaan "vanhan luonnon" alaisuudesta. - Yksi tällaisista alueista on vihamielisyys, jota tässä käsittelemme hieman.

"Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus,irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, **vihamielisyys**, riita, kateellisuus, **vihat**, juonet, eriseuratt, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa." Gal.5:19-21

Tässä tekstissä näemme useita elämän ulottuvuuksia, jotka voivat olla tuhoamassa meidän taivasosuuttamme. Meidän on käsitettävä tämän Paavalin kirjoituksen koskettavan myös meitä - tämän päivän kristittyjä.

Poimin lukemastamme sanan "viha, vihamielisyys," tarkastellen, miten joudumme sen osallisuuteen. on hyvin luonnollista, että toisinaan suutemme ja kiivastumme, mutta tässä ei puhuta hetkellisestä mielen-tilasta. Luemmehan sanasta: "Vaikka vihatuttekin, älkää tehkö syntiä. Sopikaa riitanne, ennen kuin aurinko laskee. Älkää antako Paholaiselle tilaisuutta." (Ef.4:26-27) Ja taas toisaalla näemme Jeesuksen - joka oli

synnitön - kiivastuvan ja ajavan rahanvaihtajat ulos Herran tempelistä. (Joh.2:14-17)

Paavali tarkoitti siis vihamielisyyttä, joka perustuu katkeruuteen ja anteeksiantamattomuuteen.

"Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä." 1.Joh.2:9

Armoton ihminen mässäilee vihalla ja toisten pahoilla teoilla ja siten säilyttää vihamielisyyttä sydämessään. Pahimmillaan ihminen lietsoo vihan nurjaa asennetta myös kanssaihmissiin - myrkyttäen myös heidän mielensä. Siksi pahanpuhuminen on myös syntiä. (1.Tim.5:13)

Meistä jokainen tulee loukatuksi elämänsä aikana. Suuri ongelma on vain siinä, ettemme osaa, eikä meitä opeteta käsittelemään loukatuksi tuleminen tunteita. Tunne ja siitä seuraavat olotilat ovat kyllä luonnollisia, mutta oppiessamme käsittelemään sellaisia tuntemuksia, meidän ei tarvitse jäädä niiden vangeiksi.

"Pyrkikää juuri sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtävyyttä, ymmärtävyydessä **itsenne hillitsemistä**, itsenne **hillitsemisessä kärsivällisyyttä**, kärsivällisyydessä **jumalaisuutta**" 2.Piet.1:5-6

Ainut toimiva lääke vihamielisuuden voittamiseksi on **Jeesuksen sovitus ja parannuksen tekeminen**. Se on, että Jeesuksen avulla sanoudumme irti väärämielisydestämme ja pyrimme valvomaan, ettei nurjuus, synkkyys ja viha saisi vallata sydämen ajatuksiimme ja suomme sanoja. Tiedän kokemuksesta, että kohtaamme taistelua näillä alueilla. Onhan niin tavattoman helppoa lähteä mukaan esimerkiksi vihapuheisiin, syytöksiin ja juoruihin. Ennen pitkää ne lietsovat sydämen vihaa ja sen tuntemuksissa mässäilyyn.

"Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, **hidas vihaan**; sillä **miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä**. Sen tähden pankaa pois

kaikki saastaisuus ja kaikkalainen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa." Jaak.1:19-21

Uskovainen voi menettää siis taivasosuutensa esimerkiksi *vihamielisyytensä tähden*. Saatamme puhua armosta ja rakkaudesta, evankeliumin valtavuuksista ja jumaluusopeista, mutta olemme kadotettuja, ellemmme tee parannusta näillä alueilla. vähitellen vihamielisyys, kateus, ylpeys ym. juonittelut nakeravat uskoamme ja jumalsuhdettamme.

Joudun itsekkin hyvin aralle ja pienelle paikalle Jumalani edessä näiden ajatusten äärellä. Minun on turvauduttava sanan opetukseen ja tultava nöyräksi, saadakseni osakseni pelastavan armon. (Jaak.4:6) Minun on tunnustettava vihamielisyteni ja taipumukseni siihen - *tunnustettava ja hyljättävä kaikki sellainen*. (Snl.28:13) On tehtävä tietoinen päätös, että en enää seuraa kuuliaisesti syntiä, en enää kylvä ympäristöön tuota "katkeruuden sappea," vaan lujasti päättäen seuraan Jeesusta ja Hänen viitoittamaa tietä.

Vihamielisuuden hallinnan vaikeus piilee usein sielunne kivuisissa ja haavoissa. Toisen ihmisen lyödessä ja repiessä sielunne riekaleiksi, kukaan meistä ei välty siitä seuraavasta mielipahasta ja katkeruuden tunteesta. Itse asiassa ihmisellä on täysi oikeus kohdata tunteensa sellaisena, kuin ne tulevat, mutta niiden käsittelemiseen jatkossa tarvitsemme avaimia ja työkaluja, saavuttaaksemme lopulta vapauden ja eheän mielen.

Näissä asioissa on syytä eritellä tunteet ja järki. - Tarkoitin, että kokiessamme sielunne kipua ja heikkoutta, meillä on lupa karttaa ihmistä, joka saa meidät raivon partaalle, tai vastaaviin syviin synkkiin vihan tuntemuksiin. Vaikka tuntuukin pahalta sanoa, etten ole jonkin ihmisen kanssa tekemisissä, on se kuitenkin järkevämpää oman sieluni eheytyksen kannalta. - Jospa kasvaisin ja vahvistuisin niin, ettei enää paha pääsisi repimään sieluani. Voisin lopulta kypsästi kohdata tilanteita ja ihmisiä, täysin tietoisena siitä perustuksesta, jolla itse seison. - Kartan siis tarkoituksellisesti itseäni horjuttavia tekijöitä,

kunnes olen valmis kohtaamaan ne ilman haavoitetuksi tulemista. – Se, mitä nyt teen, on kuitenkin oleellista eheytykseni ja paranemiseni osalta. Minua ei auta, eikä paranna vihamielisyyteni tai sellaisissa tuntemuksissa mässäilemiset. Ne vain pahentaisivat sieluni olotilaa, saaden minussa aikaan *oirekäyttäytymistä*, josta lopulta kaikki lähelläni olevat ihmiset kärsisivät. Näen, että pahan juoni on siinä, että toiset kiusaavat ja uhriksi joutuneet katkeroituisivat ja mässäilisivät vuosikausia sitä seuranneesta vihan tuntemuksessa. Siksi tähän tulee osaltaan kiinnittää huomiota - eiväthän pahan juonet ole meille tuntemattomia. (2.Kor.2:11)

Alussa lukemastamme Paavalin tekstistä voimme myös poimia sanat: *"jotka sellaista harjoittavat."* – Kohtaamme kyllä kaikenlaisia tuntemuksia ja kokemuksia, mutta on eri asia harjoittaa niitä, *eli jäädä niin sanotusti kuralammikkoon makamaan*. Oikea asenne ja mieli on karttaa kaikkea pahaa ja vääryyttä sen armon ja ymmärryksen mukaan, mitä meille on suotu. Tahallinen synnissä eläminenhan lopulta johtaa siihen, ettei enää ole uhria edestämme. (Hepr.10:26–27) Siksi Jeesuksen sana: *"valvokaa,"* on yhä edelleen tärkeä ja oleellinen kehoitus uskovan elämään.

*"Pankaa sen tähden pois valhe ja puhukaa totta, kukin lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä. **"Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö."** Älkää antako auringon laskea vihanne yli, Älkääkä antako perkeleelle sijaa. Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka. **Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha** ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus **olkoon kaukana teistä**. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut." Ef.4:25–27, 30–32*

– Herra, muista meitä suuressa armossasi. Päästä meidät pahasta, vihamielisyydestä ja kaikesta nurjuudesta.

Jeesus, anna meidän nähdä kasvosi, muuttua kaltaiseksesi enemmän ja auta, että meissä saisi kasvaa Sinun luonteenpiirteitäsi.

Herra, anna voima vihaa ja syntiä vastaan. Auta näkemään, milloin vihollinen hyökkää juoninensa, ja auta voittamaan ne Sinun kunniaksesi.

Herra, auta löytämään nöyrä mieli edessäsi. Armahda ja anna anteeksi kaikki synnit. Puhdista tunteemme sovitustyön tähden ja auta vaeltamaan pyhänä ja puhtaana kasvojesi edessä. Siunaa ja varjele kaikessa, - Jeesuksen rakkaan ja kirkastetun nimen tähden.

– Amen –

